

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DREVENCO, Editor) Cleveland 4, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.50; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$8.00.
Za Ameriko po leto \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti po leto \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.00; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.50.
Za Cleveland in okolice po razpisalnicah: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.00 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.50 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 217 Wed., Nov. 5, 1947

Rdeči teror v Jugoslaviji

330 duhovnikov in redovnikov pobitih, 400.000 katoličanov umorjenih od Tita in njegove policije, več kot 100.000 naših bratov po ječah in koncentracijskih taboriščih.

Pod gornjim naslovom prinaša francoski list "L'homme nouveau" sledeči članek:

"V novi Jugoslaviji so vsi državljani pred zakonom enaki, je cinično rekel Tito.

V resnici pa je danes v Jugoslaviji več sto cerkva zaprtih. Nekatere od njih so bile zasežene za skladišča za živili. V mnogih vaseh se izpostavljajo duhovniki kazni smrti, če gredo v cerkev.

Največje hrvaške svetinje so bile sramotno oskrnjene. Tako so odnesli komunisti v Zagrebu iz katedrale slavno podobo Majke Božje bistriške in jo divje razbili na trgu pred katedralo. OZNA je obtožila tega bogoskrunstva mestne duhovnike in cinično grozila z represalijami radi tega "izpada proti veri." Majka Božja bistriška je narodna patrona na Hrvaškem.

Komunisti so oskrnili skoro vse cerkvene svetinje na deželi.

V Slavoniji so postavili komunisti v neki cerkvi, ki so jo obiskovale množice vernikov, mine. En otrok je stopil na eno in zletel v zrak.

Nabožne knjige in sveti predmeti so bili požgani, množice pred požarom samo innaška požirjovalnost vernikov.

Mnogo redovnikov je bilo izgnanih iz njihovih samostanov, ki so bili nato zaplenjeni. Na številnih javnih zborih so izjavili komunisti, da so se odločili uničiti versko življenje. Napadali so častne sestre in jim vpili, naj gredo in se omože, da bodo rodile otroke za komunistično državo.

Komunisti so zasedli v celoti ali delno nebroj župnišč in škofij, duhovnike nagnali ven in jih prisilili, da so iskali streho pri faranih.

Vse višje katoliške šole so zaprli in poslopja podržavili. Prav tako so podržavili tudi večino bogoslovnih semenšč.

Enako so zaprli komunisti tudi skoro vse druge institucije krščanske ljubezni do bližnjega, razen par velikih bolnic, za katere še niso imeli zadosti bolničark njihovega prepričanja. Katoliške sirotišnice in zavetišča za onemogle so zaprta. Sestre so vrgli na ulice. Posledice tega za starčke in sirote, prepuščene njihovi brigi, so bile strašne. Starčki so umirali kot žival, za katero nihče ne skrbi. Otroci so se prepuščeni sami sebi potikali po ulicah. Samo nekaterim izbrancem so dali nove prostore za sirotišča. Te so pokazali redkim gostom kot n. pr. senatorju Claude Pepper in Fiorelli La Guardi, ki pa sta klub temu našla samo ostre besede za to, kar sta videla.

Režim je zaplenil vse premoženje Cerkev. Ustanove katoliške vzgoje in krščanske ljubezni, ki so bile postavljene v teku stoletij in pokloni dobrotnikov, dani Cerkvi, so se uporabili za utrditev komunistične države in za vzdrževanje vojske.

Ogromna jugoslovanska vojska nima nobenega vojaškega duhovnika. Vojakom je bilo ustno prepovedano hoditi v cerkev. Vojaki nimajo pravice na duhovnika niti ko so bolni, niti ko umirajo. Cerkvenega pogreba jim ne dovolijo.

Otroci in odrasli so prisiljeni, da opravljajo javna dela ali da se udeležujejo "spontanih demonstracij" v nedeljo dopolne. Tako se ne morejo udeležiti sv. maše. To pa tudi pomeni, da je režim, ki se hvali, da je osvobodil delavce od "kapitalističnih zatiralcev", upeljal tudi sedmi delovni dan.

Prisotnost OZNIH ovaduhov je prisilila duhovnike, da so prenehali pridigati, ker nečesto riskirajo, da bi bili zaprti pod lažno obtožbo, da so v cerkvi "uganjali politiko."

Katoliški tisk je zatrt, dopustna so samo oznanila, ki prinašajo razpored liturgije. Seveda pa je svoboda tiska svečano zagarantirana v ustavi. Toda če je treba tiskati sv. pismo ali evangelije, ni papirja, saj so to "reakcionarne klerikalno fašistične" knjige.

Možje in žene so ponoči izginjali in nihče ni vedel kam. Nekateri se niso nikoli vrnili. Drugi pa, ki so se vrnili, so bili izčrpani in nemi. Ako so po nepredvidnosti pripovedovali, kaj so preživeli, so izginili ponovno za vedno.

Trenutno je 2100 izobraženecv samo v Lepoglavi. Verjetno je, da mnogi od njih ne bodo nikoli več uživali svobode. Koncentracijsko taborišče za duhovnike je v Lepoglavi.

Zverinska mučenja, ki jih preživljajo duhovniki, se ne dajo popisati. Ko bo znana zgodovina Stare Gradiske, se bo cel svet bled zgrajal nad nepopisnimi strahotami.

Ni še dolgo tega, ko so bili zidovi po Juglaviji popisani s frazami: "Smrt farjem, smrt podpisnikom pastirskega lista." V mnogih primerih so komunisti povedali duhovnikom, da bi bili že radi tako srečni, da bi jih mogli pobiti, pa

jim partija ne dovoli, ker smatra, da še ni prišel čas zato.

Na bo dolgo trajalo, ko bodo gotovo vsi duhovniki v Jugoslaviji likvidirani; že danes jih je 1% pobitih, 10% pa jih je po zaporih in koncentracijskih taboriščih.

Kri mučenikov je seme novih kristjanov! Močnejše sile so se zaletavale v nepremagljivo skalo katoliške cerkve, pa je niso premagale. Kako majhna, kako piskava je Titova ljudska sila v primeru z božjo silo naše katoliške cerkve.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Kitajske
Rev. Lofre R. C. M.

Prva pot na delo . . .

Po šestih mesecih trdega dela na šolskih klopih in boju s tem čudnim kitajskim jezikom — večkrat bi bil najraje vse skupaj kar na klin obesil, tako obupno težko je bilo — sem dobil ukaz, naj grem za kaplana k nekemu holandskemu dekanu južno od Peipinga. Vedel sem, da sem pravi zelenec v kitajskem jeziku, ali bil sem vesel, samo da sem se rešil šolskih klopi. Bila je najhujša vročina meseca julija, ko sem stopil v vlak in se odpeljal prvič v notranjost Kitajske. Nikar ne mislite, da so tam vlaki tako udobni kakor v Ameriki. Na kolodvorih je tak drenj, da na kašnem kramarskem sejmu ne more biti večji. Vsak gleda samo nase, da bo dobil kakšen prostor v vlaku, ki so vedno tako napolnjeni, kakor sardine v skatle.

Zgodilo se mi je celo, da sem se rinil skozi razbito okno v vagon in pri tem človek ne sme biti preveč obziren in vedno gledati kam stopa. Tudi ni navade, da bi vsak čas rekel "Ekskus mi," ali po domače "oprostite," če komu stopiš na nogo, ali mu celo padeš na trebuh. Tudi se ne smeš preveč čuditi tem Kitajcem, če se v vlaku narede prav po domače. Morsikateri bo pušili na sebi le najmanjši nobel, ki in v igel, če pa ne, pa si li svoje "parumirane" noge skoro pod nos. Kaj hočete, vročina je strašna! Tudi niso preveč izbircni, kakšen prostor si bo dobil. Če ni boljšega, bo kot mačka zlezal v mrežo za prtljago in tam prav sladko zaspal.

Torej, ne enkrat sem jim kar zavidal ta "udobni" prostor v vozu. Ko je vlak tako poln, da resni več nobenega prostora, bo pa zapiskal in odpeljal. Med vožnjo ti ne bo nikoli dolgčas, posebno ko se človek z leti nauči dobro govoriti. Pa kaj mislite, kakšni so ti pogovori? Več kot 90 procentov se suče izključno okoli trgovskih vprašanj. Kakšne cene ima danes to blago, kakšna kupčija bi se dala napraviti, če bi človek bil dovolj prebrisan ali boljše rečeno kako bi drug drugega bolje ogoljufal, da bo imel več profita itd.

Drugi pa zopet hočejo pokazati svoje izredne zmožnosti, ki da lede presegajo zmožnosti vseh tujcev, čeprav se večkrat niti ne zavajajo, kakšno neumnost govore. Nekateri se spuščajo v prav živo besedo v debato o svetovni politiki, da se človek kar čudi, da v kljub tako "izkušnim politikarjem" svet še ni postal zemeljski raj in Kitajec še ni zasedel prestola svetovnega imperija. V velikem mestu "Tienstin" je bila zame največkrat zadnja postaja moje vožnje v vlaku. Ko sem prvič vstopil v to mesto, me je čakal moj prvi patron, holandski dekan. Silno moram biti previden v tej gneči, kajti le prerada ti izgine tvoja denarnica in preprisan si lahko, da si za vedno dal slovo svojemu bogastvu!

G. dekan mi je pojasnil, da imava še najmanj 50 milj poti napraviti z malim parnikom po reki navzgor. Kar slutim sem že, da to ne bo nič kaj prijetnega v tej strašni vročini. Pa kaj hočeš, ugriznil si jabolko, sedaj ga moriš kar pojesti. Z veliko težavo sva se rinila na "puspusih" (majhen dvokolesni voziček, ki ga vleče Kitajec za seboj) skozi mesto, ki je bilo vsled obilnega dežja v svojih predmestjih kar

Vesela št. 15 SZZ

Cleveland (Newburgh), O.—

V soboto 8. novembra praznuje naša podružnica 20 letnico svojega obstanka, kar bomo proslavili s plesno veselico zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Vabimo članice vseh bližnjih podružnic, da nas posetite ta večer in ob priliki bomo tudi me k vam prišli. Postrežba bo v vseh ozirih prvovrstna in tudi orkester za plesalec bo najboljši, saj veste, da kadar Zabuškovi fantje pričnejo igrati, se začnejo stoli kar sami premikati. In ker je pa ta naša veselica ravno par dni pred sv. Martinom, bomo ta večer tudi mošt krstili. Sklenjeno je bilo, da se mu da ime vino.

Torej zabave bo dovolj za vse, stare in mlade. V spodnji dvorani pa bodo pripravljene mize in stoli za vse tiste, katerih ples ne veseli in si boste lahko naročili tudi magari en "štetan" kofeta, ki je tudi še najbolj pameten. Posebno pa vabimo na to veselico vse članice naše podružnice, da bi se vse pokazale ta večer in da ne bo samo par članic in pa odbor niso vse to težko breme. Vabim vas vse in vam kličem dobrodošlji!

Sedaj pa še nekaj za članice naše podružnice. Ker se leto že nagiblje h koncu, so članice prav lepo prošene, da vsaka poravnava svoj asessment. Nikar ne odlašajte predolgo, ker nobena ne ve, kdaj bo bela žena smrt potrkala na njena vrata. Opozarjam pa tudi članice, katera namerava pustiti društvo, da naj prej poravnava svoj dolg, kar zakladamo za asessment iz društvene blaginje. Ko je enkrat preveč za plačati, potem je pa izgovor: bom pa pustila. To ni pravično in tudi lepo ni. Zato ste pa prošene vse, da to svariš in opomin upoštevate. In naj ne bo nobena užaljena zato.

Pozdravljam vse članice SZZ širom Zed, držav.

Anna Jakič, predsednica.

Podružnica št. 14 SZZ se zahvaljuje

Cleveland, O. — Članice omenjene podružnice se želimo prav lepo zahvaliti vsem, ki ste kaj pomagali pri naši prireditvi oziroma proslavi 20 letnice obstanka.

Najprvo se moram zahvaliti našim igralcem, ki so nam tako izvrstno podali igro "Razvalina življenja," katera nam jasno pokaže, kako nesrečen je lahko zakon, kjer starši gledajo priženitvah samo na denar, a ljubezen in vse drugo jim je postranska stvar. Igralci so se res vsi potrudili in zato, hvala jim! Dalje se moramo zahvaliti Mary Gregorij in Antonu Podobnik, ki sta nam zapela nekaj v resnici lepih pesmi in na harmoniko pa ju je spremljal Kušar. Prav lepa hvala tudi pevskemu zboru Slovan, ki so nam tudi zapeli nekaj lepih pesmi in kdor pozna naše "Slovane," ve, da so izvrstni pevci. Oni so nam veliko pripomogli k tako lepemu uspehu; ob priliki vam vrnemo, seveda ne s petjem, ampak z drugo pomočjo od naše strani.

Hvala tudi glavni predsednici, Albinu Novaku, ki je prišla med nas in nam podala lep govor; prav tako lepa hvala tudi vsem ostalim glavnim odbornikom, ki so nas posetile, celo naša glavna blaginščarka, Josephine Mustar je bila med nami. Prav lepa hvala tudi vsem sedmim podružnicam, ki ste prišle na to slavnost, ob priliki vam gotovo povrnemo vašo naklonjenost.

Posebej pa hvala vsem delavcem in delavkam, ki ste pomagali v kuhinji kakor tudi za baro. Samo pomislite, za baro smo imele kar tri Medvede, pa niso bili nič nevarni, ampak so kaj pridno in prijazno stregli.

Rozu Ule in Ana Marolt-Novselc so nam pomagali prav do zadnjega in končno nas je pa Mrs. Medved še vse lepo domov razpeljala. Hvala našim kuharicam, ki so nam toliko dobrega napekle in skuhale in je končno vsega zmanjkalo; pa saj ni čudno, ko je bilo vse tako okusno narejeno. Hvala tudi Mrs. Červan, ki nam je spekla potice in krofe; prav tako hvala tudi vsem, ki ste prodajale vstopnice in piske tikete. In končno še enkrat hvala vsem, ki ste pomagale na en ali drugi način.

Na vse zadnje pa najlepša hvala vsem prijateljem in gostom, ki ste napolnili dvorano do zadnjega kotička in nam s svojo udeležbo pomagali do tako lepega uspeha.

Odbor.

Vsaka vas ima svoj glas

Bessemer, Pa. — Vidim, da je že čas, da ponovim naročnino za Ameriško Domovino. Lanjsko leto sem bil plačal Jožetu Grdina, a ker do sedaj Jože še ni prišel na "jago," moram pa kar po pošti poslati.

Kot sem že zgoraj omenil, da ima vsaka vas svoj glas, naj se kaj sliši tudi iz našega mesta Bessemer. Tu živijo že več let slovenske družine. Ob času, ko so se tu naselili prvi Slovenci, sta obratovali tukaj dve tovarni, ki obratujeta še danes in sicer Cement Plant in Metropolitan Brick Co. Te tovarne obratujejo še danes po šest dni v tednu.

Prvi naseljenci, ki so prišli v te kraje, so bili Slovenci iz Stajerske, bivše Kranjske in Pri-morske. Zanimali so se, da so postavili tu cerkev sv. Antona. Imajo večinoma tudi vsi svoje domove. Nekateri so zopet odšli po svetu, in zopet drugi pa so se preselili v večnost k sv. Antonu. Sedaj župnikuje tu Rev. Michael Bonfiel.

Na 24. avgusta je umrla Mrs. Elizabeth Vrhnjak. Bila je

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Včeraj so bile volitve, danes bodo kandidatje "delali plavega," če so količkej po naše. Eni, ker so zmagali, drugi, ker niso. Tako delamo pri marjašu: treba je enega spiti, če človek igra izgubi, treba je enega naglo stisniti, če jo dobi. Enkrat na žalost in jezo, drugič na veselje, pa se človek lepo pretolče na tem čudnem svetu iz dneva v dan, pa mu koncem konca še nič hudega ni. Vsi ne morejo dobiti, to je ena. Vsi so jo dobili, prav za prav: skupili, samo na Taškarjevem podu v Bitnju, kjer so se fantje spoprijeli, ko so proso meli.

Torej volitve so za nami in zdaj je čas, da povem, kako je bilo s tisto uganko, ki jo je zastavil Pirnatov štetan in za katere rešitev je obljubil 5 pravovernih ameriških pildkov po en dolar. Kdo jih je dobil, vprašate? Nihče! Nihče ni namreč uganke pravilno izračunal. Od vseh strani so pošiljali odgovore, pa se je vsak zmotil.

Saj se še spominjate, kakšna je bila uganka? Saj veste, da je šlo radi cehe v gostilni, kjer je bilo 21 vojakov in če pristejemo birta, jih je bilo natančno 22. Vojaki so se tako razvneli, ker je hotel vsak vzeti račun nase da je nekaj časa kazalo, da se bo dočelo pograbili. In bi se tudi bili, da ni stopil naprej kaprol, ki je v armadi zelo visoka oseba, samo frajtar je še manj ali pod njim.

Kaprol je predlagal, in gostilničar je bil pripravljen, da bi obvarovali kozarce, stole in mize v normalnem položaju in stanju, da bi štetil in iscer tako, da bi bil vsak 7. prost in kdor bi nazadnje ostal, ta bi nosil vso ceho. Birt je bil tako navdušen, da je tudi sam stopil v krog, da bi pazil, če bo šlo štetje pošteno in

skrbna mati svoji družini. Zaprta je tu žaluzija, soproga Dominika in dva sina Dominika in Johna ter hčer Elizabeta poročeno Perme. Rojena je bila v fari Ribnica na Stajerskem leta 1890. Naj ji bo lahka ameriška zemlja, preostalih naše sožalje.

Tudi iz stare domovine sem že prejel več pism, odkar je zopet poštni promet odprt. Matji mi je pisarila novice in pisala mi je tudi, kako je vas Hotedrsica gorela, ko je bila bombardirana ob tisti priliki, da je tudi ona sama dobila eno po glavi. Uživala je grenkobo ob prvi in drugi svetovni vojni. Januarja meseca pa sem prejel pismo od brata, ki mi je pisal, da mi je mati umrla 21. decembra 1946. Dočakali so bili le po starost 83 let. Pokojna je bila skrbna mati svoji družini, da nas je odredila. Po svetu smo šli jaz, Jakob in dve sestri Mary in Frances smo v Ameriki, brat Janez pa je na domu. Očka je tudi bolehen doma. Njemu je tudi Amerika precej poznana, saj je premož kopal v Moon Run, Pa., in tudi po drugih krajih kakih osem let.

Ob času, ko je še naš očka tu živel, je mati-imela priliko priti v Ameriko, a ni hotela, ker je imela doma preveč dela. Poleg dela doma je naša mati opravljala tudi posel babice in to nad 50 let. Bila je skoro pri vseh porodih v tistih letih in v knjigi je zapisanih nad 1.500. Vsi ti otroci so spadali v farno Hotedrsica, pri mnogih pa je bila tudi izven fare. Izmed teh so že mnogi nad 50 let stari in vsi so bili krščeni pri sv. Janezu, ki je farni patron v Hotedrsici. (Daje na 3. strani)

prav. Kaprol, ki je samo radi tega avanziral, ker je lahko nesel od kuhinje pa do svoje sobe skodelo juhe, ne da bi jo niti kapljile razil in ki je bil v mladih letih doma za pastirja, kjer je moral redno vsak večer prešteti repe, da je videl, če jih žene prav toliko domov, kakor so mu jih zjuzubili, če bi štetje prav ne izpadlo. Druga vrsta je stala ob nasprotni steni, da je gledala prvi iz oči v oči; tretja vrsta je bila pa na koncu za nekakšno vez med obe-ma tako, da so nastale iz 21 vojakov tri stene, v vsaki po 7 vojakov. Kaprol je postavil potem birta kot za posebno čast na sredo, kjer bi bila četrta stena vojakov, če bi jih bilo 28. Od tam je birt lahko opazoval na levo in desno ter gledal, da se je vršilo štetje po foršifiti, potem pa naj bo že izid tak ali tak.

Kaprol je začel šteti in sicer je začel pri 6. vojaku na nasprotni strani. Potem je šel pa na levo tako, da je dobil prvi številko 7 ta peti vojak tretje stene. Ta je stopil iz vrste in kaprol je šel naprej proti levi. Drugi vojak, ki je dobil številko 7, je bil iz kaprolove vrste in sicer ta 5. In tako je šel naprej, vedno na

levo. Pri tem je seveda štel sebe in birta. Tako se je zgodilo, kakor je kaprol že vnaprej vedel da se bo, da sta ostala kaprol in birt sama. Kaprol je začel šteti pri sebi in je nazadnje dobil številko 7. dočim je ostal birt sam. Kaprol si je vzel še toliko časa, da si je opazal iberšunk, si posadil kapo nekoliko na levo uho, strumno usekal z roko ob kapo in kerpko zasulotal goslinčarju, napravil pol obrata na desno in odkorakal iz gostilne, predno mu je mogel gostilničar zaklicati: pa še pride, fantje!

Gostilničar je gledal za voja-ki, tako so pripovedali ljudje in se praskal za ušesom. Dolgo ni nič rekel, samo na prste je nekaj računal. Končno mu je pa le ušlo, da je rekel: "Saj je šlo vse pošteno, ampak pri meni ne bodo več šteli, če kaj vem."

Štetana Pirnata naj pa koklja brene, ki me je s to uganko spravil najmanj ob eno večerjo. Za kratek čas sem začel tudi jaz šteti, da bi si zaslužil tisti copak za cigarete. Začel sem malo pred večerjo, preslišal mili klic na večerjo (naj kar sami dajte, bom prec prišel) in je že davno minila ura strahov, ko sem vrgel po sobi 55 pol popisane papirja, poslal vseh 21 vojakov s kaprolom vseh v nižje prostore (kar se ne sme zapisati zaradi poštne postav), brenil za njimi še birta, jim za družino privoščil še Štetana in odšel spat. Ko sem bral z nog čevlje, je ropot zbujal našo Micko, da je vsa zaspala dahnila: "Kdo je plačal ceho?" Odgovoril sem ji lepo po naše: "Šetrap!" in poskušal v vsej naglici ujeti nekja ur spanja. Do zore sem potem selciral in kakor sem se obrnil je bilo napek. Radi slabega ravnanja me je kaprol zapisal k raportu. Kaj vem, kaj bi se bilo še zgodilo z menoj, da se nisem k sreči zbudil.

Drugi dan sem pa jaz poklical Štetana k raportu, da mi je uganko razložil in jaz vam jo razlagam naprej. Zda se pa še vi ubijajte z njo, če se vam če.

Krščen denar

POVEST
Dr. Ivo Šorli

Ne bi hotel hudobne ženske v hišo že radi matere; ali tudi ona bo vsak dan bolj stara in boleha in bo sama vesela, če pride čvrsta ženska roka na pomoč. No, na samo lepoto se tudi ne bom ženil. Za gostilno čeden obraz pride; ali glavno je, da dobim dobro gospodinjino in skrbno ženo, ko mi na denar že ni treba več mnogo ali pa nič gledati.

Ampak predno človek pravo zadene, jih je treba vendar vedeti, kaj govorijo z njimi, jih preskušati in pretehtati. To pa ni mogoče, ako človek ves dan tiči le v štacuni in vidi kvečemu, tako zna ta izbiri le na lepoto, ona že presoditi, kaj je res dobro in trpežno, in kako si tretja izvoli najdražje, a bi hotela potem imeti zastoj. Res, mnogo pokaže že to, kaka je in kaka bo; ali ako jih hoče človek res presušiti, mora priti tudi drugje z njimi v dotiko.

Hm, tam v pevskem društvu jih je zdaj že celo nekaj, ki niso ravno preveč trde kmetice in ki bi jih človek polagoma izuril, da bi se znale še v štacuni obrniti. Ampak ne samo radi tega — zakaj bi se ne smel tudi jaz včasih z drugimi povedati, zdaj, ko sem sam svoj gospodar in mi je najbrže usojeno, v tem kraju živeti in umreti?

Nič, kar učitelju bom rekel, pa naj stori kar hoče, je odločil Martin: Če me sprejmejo v društvo, je prav, če ne, se tudi ne bom jokal. In če me danes ne, me bodo drugi.

Kar se tiče obeh gospodov v Slivnici, to je župnika in učitelja, je bil Martin z obema v dobrih odnosih, a ne da je

župnišče. In tu mu je brez posebnih ovinkov povedal, da slišaj, pritožbe, kakor da on, Martin, ljudi zavaja v pijačo; in tudi njegovo blago da ima take cene, kakor jih more imeti le odmeček; in da se on pravzaprav seveda noče vtikati v trgovske posle, a kakega juda bi v tem kraju, ko so ljudje še neizkušeni, ne videl rad.

Martin je prebledel in je prosil gospoda, naj počaka le trenutek, takoj da bo nazaj.

In res se je Martin vrnil že v petih minutah in je položil cel kup računov na mizo. In začel je razkladati: Po tej in tej ceni je kupil on na primer to in to blago; toliko ga stane v ožnjah, toliko mora staviti na račun obresti, davkov, potroška za sezidanje štacune, toliko še za to in ono — po tej ceni prodaja, torej mu ostane še toliko in toliko za zaslužek. Ali je to morda preveč. Kaj ne da ne? No, prav! Kar se pa tiče vrednosti blaga, naj gospod pogleda številke. Evo, to blago ima to število, tu je račun, ki se ujema, in tu je kosček tega blaga. Ali je tako blago slabo in nevedno te cene? In evo, tu so računi za pijačo.

Ko je šel on prvič po vino v trg, je nesel Močnikovo s seboj in je rekel: Tako ima on, meni dajte boljše! Pa je bilo treba tudi več plačati, prodajata ga pa oba po isti ceni. Naj gospod župnik ne misli, da trpi on popivanje pri sebi — ob pol enajstih pri njem ni več luči. In naj gospod tudi ne verjame, da se popije toliko več vina v Slivnici, odkar je on tu — kolikor se ga popije več pri nejm, se ga popije manj pri Močniku. To je pa samo njuna stvar — župan naj rajši pošle

priložo z njim, kaj da ga hodi vedno tiž. Če bi imel on, Martin, Močnikovo srce in njegov kapital, bi takega zadetnika, kakor je on, v pol letu zadušil, pa bi ga nikamor ne bilo treba hoditi opravljati. Naj se gospod župnik njega le nikar ne boji; niti enega krivičnega vinarja ne mara. A tako ne spametam patudini, da bi sene znal braniti, če po vsej sili hoče boj.

Gospod se je skrajno resno držal, potem pa se je na glas zasmejal.

"Saj so mi pravili, da ste ptiček, Martin," je rekel. "A da ste tak, bi pa le ne bil verjel. Cisto prav pravite — Močnik naj tekmuje z vami, druge pomoči mu ni. Kaj se hoče — tu se takoj vidi, da ste že bili trgovci. Pa nazadnje je celo prav, da se je našel človek, ki ne dela kar tja na slepo."

In župnik ga je prav prijazno sprejel od vrat. In odleje je govoril z vse drugim spoštovanjem z njim. Ali kaj pomaga: Martin je bil nazdanje vseeno le tujec; in tisto kar nankrat tudi staremu gospodu ni mogel postati, kar so mu bili ti ljudje, ki jih je skoro vse še sam krstil in preživel potem z njimi vse svoje veselo in žalostne dni.

Kar se tiče učitelja, sta si bila z Martinom nekako kakor z župnikom. Po take stvari, ki jih niso imeli pri Močniku, je tudi on, kakor toliko vaščanov, s topil k Martinu, malo postal, se pomenil z njim vsakdanje reči in zopet odšel. V srcu ga je imel pač za kramarja, ki je prišel, da si tukaj žepe napolni; in nekega dne najbrže zopet odide. In mu ni bil niti sovražnik, a tudi ne bogve kako naklonjen.

Ko ga je torej Martin, vračajoč se s polja, danes dotekel, mu je prijazno odzdravil, a videlo se mu je, da se mu zdi precej odveč, če se je oni radi njega tako zasopel.

(Dalje prihodnjic)

S. P. D. SV. MOHORJA

Ustanovljena 31. decembra 1921

Inkorporirana 12. oktobra 1923
Re-Inkorporirana 8. aprila 1940

CHICAGO, ILL.

Odbor za leto 1947:

Predsednik: John Miklar, 1925 W. 22nd Place
Podpredsednik: Frank Paklavec, 3336 So. 61st St. Cicero, Ill.
Tajnik: Jos. J. Kobal, 2113 W. 23rd Street
Blagajnik: Jos. Oblak, Jr., 1840 W. 22nd Place
Zapisničarica: Anna Zokai, 2050 W. Coulter Street
Duhovni vodja: Rev. Leonard Bogolia, O. F. M., 1853 W. 22nd Place
Nadzorniki: John Demas, 2780 Arthington Ave. — Karolina Pichman, 2326 So. Wolcott Ave. — Frank Dolan, 2056 W. 23rd St.
Porotni odbor: Math Hajdink, 2017 W. 21st Place — Leo Mladic, 1919 W. 22nd Place — Pauline Ombelt, 2029 W. Cermak Rd. — Anna Zorko, 1854 W. 21st Place
Društvena skrbnica: Dr. Jos. E. Urslich, 1901 W. Cermak Road in Dr. F. T. Gell, 1853 W. Cermak Road
Vratar: Frank Roblek, 1833 W. 22nd Place
Uradno Glasilo: "Ameriška Domovina"

Seje se vršijo vsako drugo soboto v mesecu ob 8. uri zvečer v cerkveni dvorani Sv. Štefana na 22nd Place in Wolcott Ave.

Društva sprejema v svojo sredo moške in ženske od 6. do 45. leta starosti. Pristop v Društvo je prost. Za natančno pojasnilo glede Društva in njegovega poslovanja se obrnite na Društveno tajnika ali predsednika.

To je izvanredna ugodnost za vsakega katoliškega Solvenca v Chicagu. Rojaki, pristopajte v to domačo Društvo!

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

prej prišli — do konca. Veste, včasih nam je pa tudi malo hudo. Zdaj, če bomo res tri mesece brez elektrike, pa pozimi! Karte za petroleje so nam že dali. Vidite, to so žrtve, ki jih hočemo prenesti za elektrifikacijo naše države. Tako gre vse lepo. Le ta nesramna reakcija se povsod vtiča in rovari. Pa koliko je te go-lazni! Pa kaj bi vam govorila, saj me ne razumete. Nas razumi samo, kdor je vpeljan v naš sistem."

DOBRO IN SLABO. — Pismo

iz Ajdovca, ki ga je poslal pod-novim gospodarjem. Mnogi so prišli k spoznanju, mnogi so se pokvarili. Tako piše pismo iz bližine Ljubljane: "Dela nam nikoli ne zmanjka, delamo brez od-dihla, čeprav delamo "načrtno". Če nam petletka uspe, potem bo že bolje. Pri nekaterih je že uspe-la. Ljudje so se čisto druga-čnega mišljenja, kot so bili pred par leti. In to ne samo na de-želi, ampak povsod, povsod. Člo-vek ne bi mislil, da bodo prišli tako globoko do spoznanja in si-cer do pravega spoznanja. Po-trebna nam je bila ta težka pre-iskušnja. Ko popolnoma ozdra-vimo, bo morda lepše na svetu. Na drugi strani pa se dogajajo tudi žalostne stvari. Tako je v grajskem znamenju znan zliko-vev razstrelil podoba Marijino in visi na njenem mestu drug znan "svetnik" (Tito). Zato o svetem Rešnjem Telesu ni šla procesija tam mimo. Tudi v pri-stavskem znamenju je kip Sre-a Jezusovega zgubil glavo. "Obla-sti" znanih skrunilcev seveda ni-si našle."

Ajdovca so partizani požgali so-lo in cerkev. Dekliška Marijina družba še obstaja. Ima redne mesečne shode, toda odbor so razpustili."

IZ OKOLICE BOSTANJA

OB SAVI piše nekdo še bolj žalostno pismo: "Spet smo mora-li prstovoljno oddati žito. Do-bili smo pšenico plačano po 3.40 din, rž po 3 din za kilo. Moka pa je v svobodni prodaji po 40 din kila. Potem pa veš, kako je. Ta-ko, da ne bomo mogli živeti. Kdor hoče biti pošten, mora pri-teh ljudeh stradati. Če vse to ostane, nas ne bo dolgo več. Pi-sal bi ti o naših praščih in pra-sicah, ki so sedaj naši gospodar-ji in vse kvarijo. Tudi pri nas mnogo pokvarili. Polovica lju-di ne gre več v cerkev; sovra-štvo vlada in zloba. Duhovnik nima nobene besede."

SPOMIN NA ŽUPNIKA STU-PICA. — Malo starejše pismo

kot gornje, pa pove, kako dru-god spoštujemo duhovnika. Pisa-no je po smrti župnika Štupica, ki je umrl v Novem mestu v bol-

nišnici, kamor so ga iz ječe po-slali umreti. Pismo pravi: "Joka-sem, da me oči pečejo in težko pišem. Sporočam ti, da so naš župnik umrli. Prav zadnji dan so bili prepeljani v bolnico, pa ni smel nihče do njih. Kuharica je bila samo štiri ure pred smrtjo v bolnišnici, pa je niso pustili k njemu. Od doma so bili štiri mesece. Zato ti rečem, da je vsa vas v žalosti. Zmeraj smo se ve-selili, kdaj pridejo domov. Kako bi klenkalo! Danes pa tudi zvo-novi jokajo kot otrok za očetom. Naše veselje je šlo v grob, kajti ob razvalinah se ne moreš vese-liti. (Hinj se kot znano parti-zani porušili, ker ljudje niso ho-teli z njimi). Včasih so rekli: Večna luč naj jim sveti. V naši cerkvi ni več večne luči. Poru-šena je. Le razvaline svetijo na-šim pradedom."

VSAKA VAS IMA SVOJ GLAS

(Nadaljevanje z 2. strani)

Ko so odrasli v fante in dekle-ta, so se oprijeli različnih del in poklicev. Nekateri izmed teh otrok so se podali tudi v višje šole v Ljubljano in druga večja mesta, a samo eden izmed omenjenega velikega števila o-trok je postal duhovnik in to je Vito Gradnik; mnogo jih je šlo v večnost v prvi svetovni vojni na raznih bojiščih.

In še globoka rana iz prve svetovne vojne se ni prav zace-lila, se je že začela druga, ko so poplavili slovensko zemljo nemški Huni ter lovili naše lju-di in jih odganjali v razne kon-centracije in ječe v notranjosti Nemčije, kjer so od batini in gladi umirali in prav tako tudi v Italiji. Malo se jih je še vr-nilo domov in mnogi pa so še v begunstvu, kjer jih bo par tudi bralo novo mašo.

Pred nekaj dnevi sem tudi prejel pismo iz Argentine od Anton Trnina. Piše mi, da jih

je 30 iz ene kmetije, ki so iz 1-talije srečno prišli v Argentino, kjer so jih odotni Slovenci le-po sprejeli in tudi dela so bila že preskrbljena za vse moške in tudi za ženske. Kako bi bilo lahko lepo na svetu, če bi naro-dni poslali Njega, ki je rekel: Mir vam bodi, ampak ne kakr-šnega vam svet daje, ampak ka-kršnega vam dajem jaz. Vlada-la bi med narodi res prava človečanska ljubezen in mir.

Ker sem že prej omenil, da je bila Hotedrsica bombardira-na in ob tej priliki je bila tudi farna cerkev prizadeta. Stroš-ki za popravo so veliki. Jaz in moja žena sva že darovala le-po vsoto. Prejel sem tudi pismo od tamkajšnjega župnika Jože-fa Lušin, ki se nama zahvaljuje za darilo. Prosi, da se mu tu-di naju, če bi mogla kaj poprositi bivše hotedrske farane in ro-jake. Zato se tem potom obra-čam do vas, dragi rojaki, širom Amerike za kako pomoč. Vsa-ko najmanjše darilo v ta na-men bo s hvaležnostjo sprejeto. Potreba je velika, da se cerkev

zopet popravi. Za vsak dar bo-slate gotovo sprejeli povračilo, če ne prej pa na zadnjo uro. Naj nikar nihče ne reče: kaj pa pomaga popravljanje, ko bo do pa zopet vse porušili. Glej-mo naprej v bodočnost.

Župnišče ima še nekaj svoje-ga gozda in tam so posekali po-letni les za popravila in kar ga niso rabili, so pa zamenjali za razen drug material, ki je pri gradnji potreben. Domači-ni in faranji so pomagali po svo-jih močeh. A je še vse prema-lo in ne zmorejo stroškov, da bi se vse popravilo kot je bilo. Kdor hoče kaj poslati na moj naslov, bom jaz skrbel, da bo vse prišlo na pravo mesto, ime-na darovalcev pa bodo gotovo zapisana v župnišču in tudi v novinah. Kar bom prejel v e-nem mesecu, bom takoj odpol-sal naprej. Torej pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine in sploh vsem rojakom širom Zed. držav.

Jacob Leskovitz,

Box 321, Bessemer, Pa.

— Žena: "Kaj pa tako ma-neš oko že celo jutro?"

Mož: "Nekaj mi je padlo vanj, pa bi rad spravil ven."

Žena: "Pa vendar ne tukaj v hiši! Ravno včeraj sem po-ribala!"

DELO DOBIJO

Službo dobijo

V službo se sprejme zakonski par, ki bi čistil gledišče. Morata biti zanesljiva in morata znati kuriti avtomatični stoker. Plača je \$50 na teden. Zglasite se po 6 zvečer v

Yale Theatre
St. Clair in E. 82 St. (x)

Moški in ženske za delo

Potrebujemo osebe za finiša-nje lesa. Predznanje ni potreb-no. Plača od ure in plača od ko-sa. Zglasite se v

F. Zimmerman Co.

2040 West 110. St.

(x)

Girl Wanted

Clerk-typist, general office. Call Mr. Lackamp HE 6063 at the North American Bank.

(x)

Delavec v skladišču

Ni treba predznanja; stalno delo, plača od ure. Vprašajte za Mr. Hasman, 4600 E. 71. St. južno od Harvard Ave.

(218)

Masinsti

Da bi operirali in sami pri-pravili delo na radial drill press, boring mills, milling strojih, lo-swing lathes, external grinders in turret lathes. Plača od ure.

The Oliver Corporation
prej The Cleveland
Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(217)

Za trgovino

Za pomoč v trgovini sprejme-mo dekle in sicer za 5 in 10c Store. Plača, st. čistilke!

cas. Predznanje ni potrebno. Vprašajte

Taylor Variety Store
6714 St. Clair Ave.

HE 4161

(x)

MALI OGLASI

Popravljamo pohištvo

Popravljamo tapacirano po-hištvo v vaši hiši; pritrdimo springe, iznova napolnimo bla-zine in vse, kar je potrebno, da bo pohištvo kot novo. Pokličite SW 6890. 1142 E. 66 St.

(x)

Išče stanovanje

Poslovodja, žena in hčer, ki je v višji šoli, nujno potrebujejo hišo ali apartment z 2 spalnica-ma. Bi oskrboval hišo. Pokličite Mr. Martin pri Snyder Elec-tric Co. LA 3411.

(x)

Motor Tunes ups

Ignition, Clutches, Brakes, Carburetor, Motor Overhauling.
Ivans' Automotive
Maintenance
1165 E. 60. St.
HE 7035

(x-NOV. 11)

Dober kup peč

Naprodaj je električna kuhinj-ska peč, skoro kot nova, cena sa-mo \$129. Zares dober kup. Zgla-site se na 819 E. 185. St.

(217)

Takoj se vselite

Naprodaj je lepa hiša za 1 družino, 6 sob; nahaja se blizu cerkve sv. Jožefa. Za informa-cije se obrnite do

Hribar Realty

14924 St. Clair Ave.
GL 9545 — GL 2500

(218)

SEDMAK

Moving & Storage

ALSO

LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6580

Vas muči glavobol!

Nabavite si najboljše table-te proti glavobolu v naši lekar-ni.

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Road

Cleveland 18, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are

Proven, Easy and Convenient to take.

Remember, Each One-A-Day (Brand)

Multiple Vitamin Capsule contains the full

full body daily quantities of five vita-

mins, whose requirements in human sys-

tem have been established.

Take one capsule every morning and you

can forget about vitamin supplements all

the rest of the day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

QUARANTEES: Your money back if, after

taking a single One-A-Day (Brand) Multiple

Vitamin Capsule every day for thirty

days, you are not entirely satisfied. Be

sure to ask for One-A-Day (Brand) Multiple

Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

Kosilo za Zahvalni dan. — John Laycock iz Southgate, Ky pregleduje purane na svoji farmi blizu Lawrenceburg, Ind. ko se pripravljajo za na trg za Zahvalni dan. Izgleda da je precej puranov pripravljenih, a kljub temu trdijo, da je za 15% manj puranov kot druga leta.

Bolezni na mehuru in žlezah

Ako imate težave z vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čiste bolečine v hrbtu, je to nevarno znamenje. Po-svetujte se z zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC

423 Citizens Bldg., 330 Euclid Ave.
Telefon MAIN 6016

Uradno ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

SEDAJ JE ZADNJI ČAS, da si izberete fino STERLING suknjo ali FUR COAT za zimo. Prosim, pokličite me.

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Rd.
ENDICOTT 3426

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

pisal IVAN ZOREC

"Vina!" je prvi zarenčal in brcnil stol, ki mu je bil na poti, ko se je tlačil za stransko mizo.

"Pa hitro!" je tovariš pritegnil in se strmo zagledal v prestrašeno Agato, ki se je precej vsa rdeča umeknila v stransko sobo in mignila mesarju.

Ta je sopil za njo in vojščakoma prinesel vina.

"Zakaj ne prinese — ona?" je vojščak zarobantil.

"Ni domača; jaz strežem goste. Naročil si vino, tu je, pij; dobro zdravje!"

"Ona naj ga prinese!" Mesar se je molče obrnil in sedel k Janezu. "Zabave iščeta — da bi ju vrag!" mu je šepnil.

"A če ju zgrabiva midva, se jima utegne izteči prav slabo, kajne?"

"Svobodnjak, ali bi res pomagal?"

"Kdor z menoj lomi kruh in pije vino za isto mizo, ga ne zapustim v stiski, taka je šega v naših krajih!"

"Krčmar, kje je deklina?" se je vojščak ujedal. "Kaj naj sam stopim ponjo?"

"No?" je Janez poredno mežikal krojaču. "Ali ne skupi nobene?"

"Dela še imam," je krojaček medle ves bled, "domov se mi mudi!"

"Nikamor mi ne pojdeš!" je tudi mizar renčal. "Vojščaka bi mislila, da se ju bojimo."

ka in si mežikal z Janezom, drugim tako ni zaupal posebne gorečnosti.

"In kaj napletaš s tistimle kmečkim upornikom?" je vojščak še revskal.

Janez se je počasi obrnil in z očmi obstal na nemirnežu.

"Poglej ga no, še tukaj se vleče iz hlač!" je vojščak skočil proti Janezu in zamahnil.

Janez je že bušil pokonci in odskočil. "Ali si vojščak, ali si obcestni razbojnik, da ljudi ne pustiš na miru?" je kričnil.

Vojščak je spet zamahnil, a Janez ga je trdo zagrabil in treščil v drugega vojščaka, ki je prvemu skočil na pomaj, da da sta se oba zavalila po tleh. Janez in mesar sta pala vsak po enem in ju uhalo in lasala.

Čevljar Ogrizek je brž iz žepa potegnil krivec.

"Proč z nožem!" je Janez hropnil in ga odpehnil.

Mizar je stolu odlomil noge in zavpil: "Nate, udarimo po razbojnikih!"

Vojščaka sta ječala, mizar in čevljar sta jima iztepala sirovost, da je kar pokalo, krojač se je skril v kot in se bal. Janez in mesar sta naposled odnehala, vojščaka sta se pobrala in zbežala.

XXXI.

Gospod Boštjan je medtem prišel v Thurnov grad na ravnen polju ob Ljubljani. Baron ga je prijazno sprejel in se z njim menil, kako je na Dolenskem in kako lepo je bilo danes v stolnici.

"Hči mi kar pozabiti ne more čudovitega Gallusa!"

"Res zasluži, da ga svet tako slavi."

"Zmerom mi je silila v samostan," se je baron smehljaj, "zdaj pa že pravi, da je zunanji svet tudi lep in da je samostanska tihočnost in samotnost ne mikata več."

"Morda je že prej nista, če se je premislila tako lahko."

"Ne vem, rad pa vidim, da je spet vesela in željna življenja."

"Tega bo vesel gospod grof, ki mi je naročil, naj se baronesi Levkardi poklonim še prav posebej."

"Vdovec je, le škoda, da je že prestar — zanjo."

"O vas in o baronesi govori spoštljivo, a da bi se kanil še kdaj ženiti, ni kazno."

"Tega mislim da ne. Kaj bi z malo ženo takle trnel, razmajan mož, ki mu sapa pohaja in ki se že vdira v zemljo? A pojdiva, poglejva, kaj naša baronesa rači počenjati?"

Baronesa je sedela v svoji svetilbivalnici na mehkem stolu. Pred njo je ob odprtih krošnji čepel jud, debelušen, zagorel možček.

"Vaša gosposkot, vsega imam na izbiro in prav v ceno, samo račite pogledati in izbrati."

"Pokaži sam!"

"Tle prtički, račite pogledati, so tkani iz najtanjše prejice in so beli, kakor bi jih sonce belilo že sedemkrat sedem let! Vsaka plemenita in lepa gospa, kamor pridem, jih hoče imeti, da me zanje že vede kar trdo, tako mi zmanjkujejo!"

"Le obdrži jih, da jim lahko postrežes!"

"O Bog pravični, obupam, če z njimi ne smem obveseliti tu-

di vaše velegosposkosti!"

"Obupaj, a prej pokaži še kaj drugega!"

Jud je zvito pomežiknil, z dvema prstoma rahlo prijel svilnat robec in ga dvignil proti luči.

"Kaj pa takile robčki, vaša milost?" je priostril debele ustnice in slastno srknil. "Pajčevina najspretnejšega pajka je naravnost hodnično platno v primeri s takole tkaninico! In kako je mehka . . . mehka!"

Božanje z rožnim listom je kakor bodeča brinova veja, če ga primerjam z mehko takega le robčaka!"

"Le božaj se z njim sam!"

"O, ne smem se, kaj takega ni za siromašnega juda, le visoki gospodi gre ta neprepeljivi užitek!"

"Pa naj bo: vzamem jih petero."

"O hiša Davidova, račili ste me osrečiti, da bom slavo vaše neprimerljive lepote širil po vsem svetu!"

"Daj jih na mizo in priloži prav toliko tudi prtičev!"

"O kraljica vseh lepotic, vaš suženj je srečen, ker je našel milost v vaših premilih očeh! Naj vam poljubim nožičo!" se je krošnar judovski raztopil in pripognil, pa se je baronesa že zasmejala in ga brcnila.

"Ali nimaš v krošnji nič prida več?"

"O žalost Izraelova, kdo pravi, da nimam? Vaša visokost naj rači zvedeti: v tej stekleničici je dišava, kakršna ne zmoroje vse cvetke vesoljnega sveta! In napravljena je iz nebeske rose, ki je zgolj device prav opolnoci prestrežajo iz belih lilij, in iz posebne smole s preimennega dišavnega grmičja na sami gori Libanonu v Jutni deželi!"

"Na mizo daj! A zdaj pokaži še kaj!"

"O vaša knežja milost, imam, imam!" je jud resno dejal in umolknil.

"Pokaži, brž pokaži!" je baronesa vedečno silila.

"Ali res smem . . .? Hm . . . glejte, stekleničica, tako majhna . . . majhna . . . dobro zamašena . . . varno zapečena . . ."

"Kaj je v njej?"

"O, saj veste, saj poznate. Prava redkost! Tekočina

brez barve, duha in okusa. Kdor je zaužije samo eno kapljico, od ljubezni zagori; če pa dobo kapljice tri, še ene kratke ure več ne živi — utrne se kakor duša v oljni svetliki!"

"Ti, huda, nevarna stvar je tam notri!"

"Huda, a potrebna, če me srce boli ali me žalitev skeli in se mi kam mudi!"

"Le spravi, nič me ne boli in ne skeli."

"O, saj tekočina se ne pokvari; leta in leta obdrži svojo moč."

"I, pa jo postavi tjakaj in povej račun!"

Povedal je ceno, da je lehkomišelnar baronica kar prebledela.

"Zblaznel si, to že vidim!" je pihala. "Ali poznaš vrednost denarja?"

"Poznam tudi ceno blaga."

"Ne, zblaznel si!" je vstala. "Pospravi, sin Abrahamov, ne vzamem, predrago je!"

"Kaj se to pravi, predrago? Kar potrebujete, ni predrago nikoli!" je jud stokal, pospravil pa ni.

V sobanico sta prišla baron Thurn in gospod Boštjan.

"Kaj je?" se je oče nejevoljen začudil hčerini družini.

"Prodaja," je hči trenila po judu. "Izbrala sem si nekaj stvari."

"Ali si drago plačala?"

"Plačala? Kupila sem, plačati morate seveda vi, ki me imate radi," se je nasmešnila in povedala veliko veliko ceno.

Baron je stopil k mizici, a Levkarda je brž segla po stekleničici strupa in si jo spustila v nedrje. "To je neka prav posebna dišavica zame, skrivnost, ki je ne izdam niko-

mur," je dejala.

"In vse to ceniš toliko?" je baron revsknil v preplašenega juda. "Pretepsti te dam, slepar!"

Gospod Boštjan se je smehljaj. Tista šara je bila res draga, a kaj je baronesa skrila, je tudi vedel, poznal je take stekleničice.

Baron je šel po denar in zunanaj služabniku naročil, naj juda pretepo prav grdo, da ga več v grad ne bo.

Gospod Boštjan je medtem baronesi Levkardi povedal kopo-

lepih besedi, ki mu jih je in ni naročil žužemperški grof, a neumna gizdavka jih je verjela vse po vrsti, kakor nekoliko prej kupčijemsku prilizovanju sleparskega juda. In takale frfrda daj je kdaj za res silila v samostan?

Brž se je poslovil in odjahal v Ljubljano.

"Ali bo oče gledal, ko mu povem, kakova zapravljenka je ta-le Levkarda!" se je smehljaj predse. "Te mi že ne bo silil več, prepogubečen je."

(Dalje prihodnjič)

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

FOR ALL TYPES OF HEATING

call Stefan Robash

AUTOMATIC—HEAT—STEAM—WATER

Hand-Fired Coal Furnace or Stoker

Newway basement or without basement Home

Hot Water Tank—Bath Tub—Kitchen Cabinet and Sink

W. F. HANN & SONS CO.

HEATING and PLUMBING

15505 EUCLID AVE.

MU 4200 or CE 2025

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA

BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

TRIMOR NOODLES

Branclovi

V naši trgovini bo ta mesec kontest za finega purana. Uganite, koliko tehta in dobili ga boste popolnoma zastoj 22. novembra ob 2 popoldne. Kdor bo najbližje uganil njegovo težo, ga bo dobil ali dobila in zraven še vse, kar je potreba na Zahvalni dan postaviti na mizo za fino kosilo, da bo dovolj za 6 oseb!

COMPLIMENTS

OF

CITY BEVERAGE

Pazno čitajte ta časopis, ker bomo imeli vsak mesec po en pravi živahen in zanimiv kontest v vašo korist.

Toplo se priporočava za naklonjenost

JOHN IN JUDY BRANCEL

1383-1385 East 53rd St., vogal Stanard Ave.

Telefon: EN 9514

CARR BISCUIT CO.

naznanjajo sledeče:

Puran se že šopiri v oknu, kjer si ga lahko ogledate od vseh strani, potem pa stopite v našo trgovino in poveste, koliko da tehta po vaši sodbi. Pridite in presodite! Kdor bo najbližje uganil, bo imel na Zahvalni dan zastoj pečenko in vse druge pritlikline, da se mu bo kar samo smejala.

KDO BO DOBIL

ZASTOJ

PURANA!

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride